

کره شمالی : «نابودی»، «پاسخ نظامی گسترده» یا «جنگ اقتصادی» ؟

واشنگتن در پندار تحریم کامل بازرگانی با کره شمالی و تعیین مجازات علیه چین

پروفسور میشل شوسودوسکی
[Prof Michel Chossudovsky](#)

مرکز مطالعات جهانی سازی
6 سپتامبر 2017

وزیر دفاع ملقب به «مَد داگ» (« Mad Dog ») - سگ هار یا سگ دیوانه - جیمز ماتیس در یک مصاحبه مطبوعاتی گفت که «تهدید کره شمالی علیه ایالات متحده آمریکا به پاسخ نظامی گسترده خواهد انجامید»، ولی احتیاط را از دست نداد و گفت که «ما در پی نابودی کره شمالی نیستیم، گزینه‌های متعددی در نظر گرفته شده است».

تصویر رسمی جیمز ماتیس، 2017

ماتیس اعلان کرد که رئیس جمهور ترامپ «می خواهد از گزینه‌های نظامی در نظر گرفته شده مطلع باشد»:

«هر تهدیدی علیه ایالات متحده آمریکا و سرزمینهایش به علاوه گوآم یا علیه هم پیمانان ما، «به پاسخ نظامی گسترده خواهد انجامید که مؤثر و حجیم خواهد بود.»

نابودی، هدف جنگ کره در سال 1950-1953 بود. و «مد داگ» جیمز ماتیس مسئولیت نابودی فالوجه (عراق) در سال 2004 را به عهده داشت.

ژنرال بازنشسته جیمز ماتیس لقب «مد داگ» را به پاس عهد فرماندهی اش در نیروی دریایی ایالات متحده در نبرد فالوجه در آوریل 2004 دریافت کرد. در این حمله، اعضای نیروی دریایی روی آمبولانسها و کارمندان خدمات بشر دوستانه تیراندازی کردند، شهر را محاصره نمودند و مانع فرار غیر نظامیان شدند. اعضای نیروی دریایی با افرادی که کشته بودند عکس یادگاری گرفتند (...).

طی محاصره فالوجه که من به عنوان روزنامه نگار پذیرفته شده بودم و رویدادها را پوشش می دادم، سربازان نیروی دریایی آمریکا به اندازه ای غیر نظامیان را به قتل رسانده بودند که محوطه جلوی شهرداری را باید بجای گورستان استفاده می کردند.

Falloujah 2004, source : CNN

گزینش «مَد داگ» توسط ترامپ برای مقام وزیر دفاع به هیچ وجه جای تردیدی باقی نمی گذارد. به گفته
: Felicity Arbuthnot

تهاجم ایالات متحده ترس سردی را به تن آدم می انداخت «خانه به خانه، اتاق به اتاق» با کاشتن بذر
مرگ و ویرانی در «شهر مساجد» قدیمی که به آن می بالیدند.

در گزارشی نوشته شده بود که : «پیش از حمله فلوچه، تنها توپخانه نازیها و بمباران ورشو در سپتامبر
1939، و بمباران وحشتناک روتردام در ماه مه 1940 توسط نازیها در سطح قاره اروپا را می توانیم با آن
مقایسه کنیم.»

کمی دورتر ادامه می دهد : « (...) نبرد فلوچه در یک مفهوم قابل درک است. برتری نظامی و فنی ایالات
متحده آمریکا علیه مقاومت به همین اندازه عظیم بود، و می توانیم برتری ارتش ایالات متحده را در جنگ
علیه سرخپوستان آمریکا در سالهای 1870 و 1880 مقایسه کنیم.»

70% از خانه ها و فروشگاه ها تخریب شده بود، و آنهایی که هنوز سر پا ایستاده بودند به شکل جدی
خسارت دیده بودند. پزشک عراقی علی فدهیل نوشته بود : «شهری کاملاً ویران شده. شهری که شبیه
شهر ارواح است. فلوچه شهر مدرنی بود، امروز چیزی از آن باقی نمانده. تمام روز را روی ویرانه هائی
گذراندیم که پیش از این مرکز شهر بوده، هیچ ساختمان قابل استفاده ای وجود نداشت.» به نقل از :

(City of Ghosts, The Guardian, 11 janvier 2005)

نابودی دوم با «مد داگ» ماتیس در فرماندهی

امروز، «مد داگ» ماتیس پنتاگون را هدایت می کند، در نتیجه در چنین مقامی مسئول جنگ افزارهای هسته ای و استراتژیک است، و تمامی یک کشور را به «پاسخ نظامی گسترده» تهدید می کند. انگیزه جنایتکارانه ولی در ابعاد وسیعتر. جنایتکاران جنگی به مقامات عالی دست یافته اند. ابتدا باید ببینیم که چه کسی چه کسی را تهدید می کند؟

کره شمالی 30٪ جمعیت خود را زیر بمبهای آمریکائی طی جنگ کره از دست داد. دچار توهم نباشیم: این سیاست یه سوی تخریب کامل حرکت می کند.

ژنرال ایالات متحده کورتیس لامی **Curtis Lemay** پس از این واقعه گفته بود:

«پس از تخریب 78 شهر کره شمالی و هزاران دهکده، و کشتار تعداد بی شماری از غیر نظامیان (...)
طی یک دوره سه ساله، ما 20٪ از جمعیت را کشتیم.»

«ما برای جنگیدن به آنجا رفتیم، و کار را با آتش کشیدن تمام شهرهای کره شمالی، و به هر نحوی به پایان بردیم (...)
(شهر پیونگ یانگ در تصویر زیر)

پیونگ یانگ 1953

جنگ اقتصادی

معاون رئیس جمهور آمریکا به سهم خود طی یک مصاحبه مطبوعاتی چنین اظهار داشت که هدف فوری توقف مبادلات بازرگانی با کره شمالی است که در واقع این سیاست باید به انزوای کامل کره شمالی

بیانجامد، و به وسیله رژیم تحریم عملی خواهد شد «توقف مبادلات بازرگانی با هر کشوری که با کره شمالی داد و ستد کند.»

آنچه امروز روی میز طراحی ایالات متحده آمریکا دیده می شود، توقف مبادلات بازرگانی با کره شمالی است که 90% از کل آن با چین انجام می گیرد.

«اگر این طرح به اجرا گذاشته شود، چین گزینشی به معنای توقف مبادلات بازرگانی ایالات متحده آمریکا با چین خواهد بود، یعنی چینی که گرچه به تحریم اقتصادی کره شمالی رأی مثبت داده ولی همکار شماره یک این کشور «شور» نیز باقی مانده است.»

این نقل قول (سی ان ان، 3 سپتامبر 2017) البته خنده آور بنظر می رسد، زیرا اعلان مجازات علیه چین فوراً علیه خود ایالات متحده آمریکا عمل خواهد کرد، یعنی روندی که می تواند اقتصاد مصرفی «ساخت چین» «Made in China» را مخدوش کند.

آیا چین از مقابل تهدیدات واشنگتن واپس نشینی خواهد کرد؟ پکن 90% از داد و ستد با کره شمالی را کنترل می کند، ولی جمهوری خلق چین در عین حال مهمترین شریک مبادلات بازرگانی با ایالات متحده آمریکا است.

چین به واردات ایالات متحده آمریکا وابسته نیست، کاملاً بر عکس اقتصاد ایالات متحده روی واردات تکیه دارد. پایگاه صنعتی و کارخانه های ایالات متحده ضعیف است و به شکل گسترده به واردات جمهوری خلق چین بستگی دارد.

تصور کنید چه روی خواهد داد اگر چین به تهدیدات واشنگتن واکنش نشان دهد و تصمیم بگیرد از فردا صادرات کالاهای «ساخت چین» به ایالات متحده آمریکا را به شکل چشم گیری کاهش دهد. چنین واکنشی از سوی چین بسیار ویرانگر خواهد بود و می تواند اقتصاد مصرفی را دچار اختلال کند و هرج و مرج مالی به وجود بیاورد.

تولیدات «ساخت چین» ستون فقرات فروشگاه های ایالات متحده آمریکا را تشکیل می دهد و به شکل انکار ناپذیری مصرف خانوادگی را در بر می گیرد، کلیه اجناس مانند لباس، کفش، اجناس الکترونیک، اسباب بازی، جواهر، سامانه های ثابت، مواد غذایی، تلویزیون، تلفن همراه، و امثال اینها.

مصرف کنندگان آمریکائی به شما خواهند گفت: فهرست طولانی ست.

«چین فروشنده 7 تلفن سلولی از 10 در بازار جهانی ست، و به همین گونه 12 میلیارد و نیم جفت کفش (بیش از 60٪ تولید جهانی کفش). علاوه بر این، چین 90٪ کامپیوترهای جهان را می سازد با قابلیت 45٪ کشتی سازی جهان.» (The Atlantic, août 2013)

دوباره آمریکای بزرگ Make America Great again: ساخت چین. فکر خوبی برای دونالد نیست.

هاراگیری اقتصادی

این نوع باج خواهی اقتصادی دولت ترامپ از چین پاسخ نخواهد داد و با شکست روبرو خواهد شد. اگر ایالات متحده آمریکا علیه چین رژیم مجازات برقرار کند مستقیماً به خود ایالات متحده اصابت خواهد کرد. ایالات متحده آمریکا نمی تواند از واردات کالاهای ساخت چین صرفنظر کند. چنین اقدامی به مثابه خودکشی و «هاراگیری اقتصادی» خواهد بود.

وخامت مناسبات ایالات متحده آمریکا و کره جنوبی

ترامپ روی کره جنوبی نیز فشار وارد می کند تا توافقات مبادلات آزاد بین دو کشور همجوار را باطل کند، و به این علت که کره جنوبی در عین حال برنامه نظامی ایالات متحده آمریکا علیه پیونگ یانگ را کاملاً تأیید نمی کند.

رئیس جمهور مون بیشتر خواهان گفتگو و حل مسالمت آمیز مسائل با پیونگ یانگ است، و به همین گونه طرفدار بازسازی مناسبات بازرگانی و سرمایه گذاری شمال و جنوب بر اساس بیانیه مشترک در سال 2000 است.

Capture d'écran : NYT, 3 septembre 2017

در حالی که جهان در نگرانی از آزمایش هسته ای پر اهمیتی به سر می برد که کره شمالی در هفته گذشته انجام داد، رژیم شرور کره شمالی نبود بلکه کره جنوبی نزدیکترین هم پیمان ایالات متحده بود که در این دوران بحرانی باید از بیانات آتشین ترامپ سهم می بُرد. ترامپ در توئیتر سؤال را به سیاست تسلیم متهم و از دولت لیبرال جدید کره جنوبی اظهار یأس و ناامیدی کرد، زیرا برنامه هسته ای کره شمالی را به چشم تسامح می نگرد و به درخواست او برای بازبینی کل مراودات بازرگانی بی اعتنا باقی مانده، در حالی که ترامپ چنین رفتاری را برای کارگران و شرکت های آمریکائی زیانبار تلقی می کند.

در یک پیغام توئیتری به تاریخ 3 سپتامبر، رئیس جمهور ترامپ کره جنوبی را که گوئی از «تسلیم» سخن گفته متهم کرده است.

نکته پر اهمیتی که باید یادآور شویم این است که بدون همکاری کره جنوبی، ایالات متحده آمریکا در وضعیتی نخواهد بود که بتواند فرآیند تدارکات نظامی خود را علیه جمهوری دموکراتیک خلق کره به اجرا

گذارد. امیدوار باشیم که گفتگوهای صلح (با پشتیبانی چین، روسیه و کره جنوبی) موجب خروج از بحران شود.

Copyright © [Prof Michel Chossudovsky](#), Mondialisation.ca, 2017

لینک متن اصلی :

<http://www.mondialisation.ca/coree-du-nord-aneantissement-riposte-militaire-massive-ou-guerre-economique/5607811>

ترجمه حمید محوی

پاریس. 11 سپتامبر 2017